

Протокол

№

гр. София, 11.03.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11
състав**, в публично заседание на 11.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7246** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 15.10 ч. се явиха:

Страните-редовно призовани.

ИЩЕЦЪТ В. Г. Г. чрез АДВ. П. - М. БОЗОВ – редовно призован, се явява адв. Д., с представено пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ - МВР - редовно призован, се явява юрк. И., която представя пълномощно по делото.

За СГП се явява прокурор Стоян Димитров.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА заповед № 513з-2306/20.03.2018 г. за преназначаване.

АДВ. Д. – Моля да се приеме представената заповед. Запознат съм.
ПРОКУРОРЪТ - Моля да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заповед № 513з-2306/20.03.2018 г. и приложения към нея Акт за встъпване в длъжност от 03.04.2018 г.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме други доказателствени искания, няма да сочим нови доказателства.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. Д. – Считам, че представеното от ответника удостоверение за компетентност на лицето, което е издало заповедта за задържане е неотносително писмено доказателство, тъй като чл. 30, ал. 2 от ЗМВР единствено началника на районното управление е компетентното длъжностно лице, което може да задържи дадено лице по чл. 30, ал. 1, т. 2 от същия закон. Според буквално тълкуване на закона същият не може да упълномощава други лица, с оглед на което заповедта на доверителя ми за задържане се явява нищожна. Беше доказано от показанията на свидетелите, че доверителят ми е претърпял претендираните от нас неимуществени вреди, които са подробно описани в исковата молба. Също се доказва, че същите неимуществените вреди са били именно, във връзка с неговото задържане и предаването му пред Районния съд, с оглед на което, моля да осъдите ответника СДВР да заплати на доверителя ми 1000 лв., представляващи имуществени вреди за назначаване на защитник при условията на спешност по НАХД № 3703/2023 г. от описа на СРС, за което са представени доказателства заедно с исковата молба и 1000 лв. за причинени неимуществени вреди от нищожната заповед за задържане и предаване на съда по споменатото преди малко дело, както и да заплати сторените разноски по настоящото съдебно производство в размер на 710 лв. съобразно представения списък с разноски.

ЮРК. И. – Моля да оставите без уважение исковата претенция на В. Г.. Считам същата за недоказана и неоснователна, видно акта, по който се търсят имуществени и неимуществени вреди не е облажван пред съд, т.е. липсва първия елемент по чл. 1 от ЗОДОВ, а именно отменен с влязъл в сила съдебен акт, но обявен като такъв незаконосъобразен акт, заповедта, от която се търсят имуществени и неимуществени вреди е дадена на 17.03.2023 г. и именно той е засегнал правната сфера на ищеца, обаче, тя не е обжалвана, съгласно изричното изявление на ищеца. Действията на полицейските органи по задържането са в изпълнение на тази издадена заповед за задържане, по което считам, че същите могат да бъдат квалифицирани като фактически действия по смисъла на чл. 250 от АПК не подлежат на самостоятелен съдебен контрол. Считам, че несъстоятелни и неправилни са твърденията на защитата на ищеца, че единствено и само началника на РУ издава заповеди за задържане по чл. 7, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Видно от чл. 74 от ЗМВР тези заповеди се издават от полицейски органи, а не от началниците на съответните РУ. Считам, че чрез представяне на удостоверението за компетентност, така и заповедта за назначаване на служителя, същият има компетентност за издаване на въпросните заповеди. Началникът на РУ внася в съда единствено и само административно-наказателната преписка по издаването на НП и съответния план. В случая не се търсят имуществени и неимуществени вреди, нито от отменено наказателно постановление, нито от отменена ПАМ. Считам, че е налице и за причиняване, хипотезата на чл. 5 от ЗОДОВ относно законосъобразността на исковата молба. Представям и моля да приемете писмени бележки по същество на спора. Претендирам юрисконсултско възнаграждение. Считам, че по представените писмени доказателства не се доказва и платен адвокатски хонорар от страна на ищеца, от който да се претендира

имуществени вреди в размер на 1000 лв.

ПРОКУРОРЪТ – Считам, така предявената искова претенция за имуществени и неимуществени вреди по ЗОДОВ за неоснователна и недоказана. В този смисъл споделям всички подробно изложени съображения, доводи и възражения от страна на ответника на иска. Споделям изрично направеното възражение по чл. 5 от ЗОДОВ, тъй като, въпреки, че се установи по безспорен и категоричен начин, въпреки наложената на ищеца и действащата влязла в сила ПАМ се е намирал на територия, на която е нямал право да се намира на футболна среща. Всички доводи на ищеца намирам за несъстоятелни, тъй като това е бил смисъла на ограничението ищецът да не пребивава в близост до стадион в определен период преди, по време и след футболен мач. Той е пренебрегнал тази забрана, допуснал е причиняването на легитимните последици. В този смисъл, както казах, считам за напълно валидни и достоверни възраженията по чл. 5 от ЗОДОВ на ответната страна. В този смисъл моля за Вашето решение.

Реплика на адв. Д. – Клиентът ми не е имал определена спортна зона в процесния ден. Неговото намерение не е било да посещава мач, а да приеме парите, които са му се дължали от неговия приятел.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.18 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: